

Branko Kamenšek, Lek Veterina

»Bilo je mislim da leta 1989, časi so bili resnično slabi, kot mlad fant sem iskal boljšo službo. Ponudilo se je delo, mislim, da je bilo za večjega tobačnega proizvajalca, ki je bilo zelo dobro plačano za mladega fanta in še dinamično. Nekako sem prišel skozi začetne razgovore in tako se je seznam kandidatov skrčil na le nekaj imen. Imeli smo končni razgovor, mislim, da je bil v zagrebškem hotelu Esplanade.

Tisti dan pred zadnjim intervjujem smo s prijatelji po igranju košarke še malo 'potegnili' v noč, tako da sem legel spat šele proti jutru in seveda zato prepozno krenil proti Zagrebu. V centru mesta je bilo tudi težko parkirati in tako sem 15 minut zamudil na razgovor. Ko sem končno prišel v hotel, kjer so potekali razgovori, je gospod, ki je vodil intervju za službo, rekel, da sem že porabil svojih 15 minut za razgovor in dokončno predstavitev, se mi zahvalil in zaprl vrata. Bila je šola za celo življenje.«